

Capacidades ao servizo dos demais

Conformámonos con vivir nun mundo onde impera “a lei do máis forte”? Onde para ter éxito é necesario esmagar ou someter aos demais? Onde miramos ao outro con desconfianza e, por medo a perder o que temos, levantamos barreiras físicas ou invisibles? Resignámonos a deixar pasar os días sen esperanza, sen atopar sentido ao que vivimos? E aínda máis: iso é realmente vivir plenamente?

Nun mundo complexo e incerto, temos a oportunidade de ser portadores dun novo xeito de concibir a vida. Pero, para facelo, primeiro é necesario facer experiencia diso. Como?

Nacemos, sen pedilo, cunhas capacidades que nos foron dadas: hai quen ten facilidade para comunicarse, quen posúe unha sensibilidade artística e creativa; todos dispoñemos dunha determinada intelixencia, e poida que a vida brindásenos oportunidades únicas para desenvolvernos. A pregunta é: que facemos con todo iso? Temos dúas opcións: facer uso destas capacidades só para o beneficio propio, desfrutando do que nos achegan, ou ben poñelas ao servizo dos demais e compartilas.

Tal vez a segunda opción non nos reporte un beneficio económico inmediato —que hoxe parece ser o principal motor do mundo—, pero sen dúbida permitiranos contribuír a construír unha realidade diferente: un mundo onde a competencia non sexa un fin en si mesmo, senón un medio para mellorar e crecer xuntos.

Non se trata dunha realidade imposta, senón dun proceso que comeza nas relacións cotiás e nas decisións que cada un toma cando decide actuar. As persoas que viven así mostran, con feitos, que o cambio é posible. Alí onde actúan, fan visible un novo paradigma e evidencian que este cambio está preto.

Con humildade compartamos o que somos e o que temos; acompañemos e ofrezamos afecto a quen necesita a nosa calor e proximidade, aliviando sufrimentos cando é necesario; vivamos xuntos os valores que son motor de cambio para unha sociedade baseada na xustiza, o respecto, a paz e a dignidade de todas as persoas; unha sociedade onde se promove o perdón e a reconciliación e búscase o ben de todos.

Xuntos teremos máis forza e maior credibilidade, sobre todo se perseveramos nas nosas eleccións. Que noso actuar non busque recoñecemento nin se basee no cálculo ou o interese. A transformación é lenta, ás veces imperceptible, pero se somos constantes, o cambio prodúcese, crece e consolídase. O futuro empeza a facerse presente.